

[Rosing]

let om oprindelige folkeslag op så seriøst. Så igen: Mange tak!

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal beklage, at min ordførertale ikke blev så lang; men som hr. Peter Duetoft var inde på, er vejrlyget jo lidt specielt i øjeblikket.

Nu er det ikke trafikken, der sinker mig i dag, men min stemmeføring. Ikke desto mindre stillede jeg nogle ganske få klare og præcise spørgsmål i min ordførertale, og jeg stillede også nogle klare, præcise forslag til, hvordan man kunne forbedre den dagsorden, der foreligger. Men jeg kan forstå, at hverken udviklingsministeren eller hr. Rosing har tænkt sig at svare.

Det skal dog ikke afholde Fremskridtspartiet fra at stemme for den dagsorden, der er foreslået, og vi stemmer for den ud fra vores definition af formuleringen »øget bistand«, nemlig at det er al anden form for støtte end lige netop økonomisk støtte.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er for meget uvedkommende samtale rundt omkring i salen i forhold til debatten. Jeg mener, at medlemmerne bør dæmpe samtalen noget.

Fischer (KF):

Jeg vil godt sige tak til udviklingsministeren, ikke mindst for bemærkningerne vedrørende Bangladesh. Jeg er glad for, at regeringen tager de seneste oplysninger meget alvorligt.

Jeg vil foreslå regeringen, at man snarest orienterer Udenrigsudvalget om resultatet af sine overvejelser og forhandlinger med myndighederne i Bangladesh. Sagen har jo haft et langt forløb; i 1990 havde nogle af os under Udenrigsudvalgets rejse i Bangladesh lejlighed til meget klart at præcisere vore principper over for Bangladeshs ministre og deres embedsmænd, og udviklingsministeren var selv til stede og deltog aktivt i den forbindelse som socialdemokratisk medlem af Udenrigsudvalget.

Jeg mener derfor, at der er grund til at sige, at dette tidsforløb ikke må være ubegrænset. Der er gået så lang tid med spørgsmålet om Bangladesh, og en af mulighederne var jo, at man overvejede at omprioritere en del af bi-

standen, så den faktisk gik til Chittagong Hill Tracts for at understrege over for Bangladesh-myndighederne, at det er noget, vi tager meget alvorligt.

Så vil jeg nævne til allersidst – jeg fik ikke lejlighed til at få det med i første runde – at en af de ting, der kom frem ved menneskerettighedskonferencen i Wien i sommer, og som jeg er blevet opmærksom på efter at have gennemgået det uhyre store materiale fra konferencen, er den lille diskrimination, som tilsyneladende finder sted i Namibia, altså et land, som Danmark har ydet bistand til i overgangsfasen og har givet stor politisk støtte. Der findes et lille farvet mindretal på 35.000 mennesker, som bor syd for Windhoek, og hvis man skal tro de oplysninger, der kom frem på konferencen, udsættes de nu for en sproglig, kulturel og økonomisk diskrimination, der helt svarer til den diskrimination, som det store flertal af befolkningen i Namibia var udsat for før selvstændigheden. Jeg vil bede regeringen om også at lade det indgå i overvejelserne, når man næste gang taler med de namibiske myndigheder.

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Til hr. Fischer blot den bemærkning, at det vil være mig en glæde at fremsende en redegørelse til Folketingets Udenrigsudvalg både vedrørende forhandlingerne med den bangladeshiske regering om Chittagong Hill Tracts og om den seneste episode, som netop har været omtalt under denne debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 11 af Rosing (S), Fischer (KF), Hanne Severinsen (V), Birgitte Husmark (SF), Peter Duetoft (CD), Jørgen Estrup (RV) og Ole M. Nielsen (KRF) (se foran)

vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) *Første behandling af lovforslag nr. L 48:*